

hverken hos selskabet eller hos aktionærerne. Man har herefter fundet en skatteprocent på $33\frac{1}{3}$ passende.

Efter forslaget skal skatten principielt indeholdes af selskabet ved udlodningen. Da skatten udgør $\frac{1}{3}$ af det skattepligtige beløb, vil aktionæren således kun få udbetalt $\frac{2}{3}$ af dette. I tilfælde, hvor indeholdelse af en eller anden grund ikke har fundet sted, har man fundet det praktisk at foreskrive, at selskabet i stedet for at efterkræve skatten hos aktionærerne skal udrede skatten med 50 pct. Denne procentsats er fastsat i konsekvens af, at aktionærerne i sådanne tilfælde får de udloddede beløb udbetalt uden dekort for skatten (der udredes af selskabets øvrige midler), medens de, når indeholdelse finder sted, kun modtager en nettoudlodning på $66\frac{2}{3}$ pct., idet $33\frac{1}{3}$ pct. (svarende til halvdelen af nettoudlodningen) tilbageholdes til skat. Såfremt man i et selskab skulle foretrække, at aktionærerne personlig — gennem tilbagebetaling i fornødent omfang til selskabet — tilsvare den for lidt indeholdte skat, kan finansministeren dog tillade denne fremgangsmåde anvendt, således at skatten også her kun udredes med $33\frac{1}{3}$ pct. af selskabet.

Til § 100.

Ved et selskabs køb af egne aktier vil de sælgende aktionærer — under forudsætning af, at aktierne er erhvervet som anlægspapirer — få købesummen udbetalt, uden at der i den anledning skal svares indkomstskat. Anvendes de købte aktier til nedskrivning af aktiekapitalen, er købesummen endeligt gået ud af selskabets formue, og der foreligger for så vidt en delvis likvidation. Man har derfor ment at burde gennemføre en kapitaludlodningsbeskatning i tilfælde, hvor selskabet efter lovforslagets ikrafttræden har købt egne aktier, der anvendes til nedskrivning af aktiekapitalen. Beskatning vil først finde sted, når nedskrivningen effektueres. Ved bestemmelsen af størrelsen af den foretagne kapitaludlodning har man fundet det rimeligt at tage sit udgangspunkt i, hvad selskabets beholdning af egne aktier står det i på nedskrivningstidspunktet, d. v. s. summen af de beløb, der er betalt ved køb af egne aktier ÷ summen af de beløb, der er indvundet ved salg af egne aktier (eller som ved tidligere nedskrivninger er betragtet som kapitaludlodning).

Den foreslåede fremgangsmåde kan belyses ved nedenstående *eksempel*:

Et selskab med en aktiekapital på 1 000 000 kr. og reserver på 1 000 000 kr. køber i begyndelsen af året 1955 egne aktier til pålydende 50 000 kr. til kurs 200 eller for 100 000 kr. Senere på året afhænder man af disse aktier en post på 10 000 kr. til kurs 150 eller for 15 000 kr., og samme år anvender man af de resterende nominelt 40 000 kr. aktier 20 000 kr. (nominelt) til nedskrivning af aktiekapitalen.

Det følgende år købes nominelt 10 000 kr. egne aktier til kurs 175. Selskabets beholdning af egne aktier kommer herved op på 30 000 kr., og hele dette beløb anvendes til nedskrivning af aktiekapitalen.

Dispositionerne kan skematisk opstilles således:

1955.

Nominelt 50 000 kr. købesum:	100 000 kr.	
÷ — 10 000 - salgssum:	15 000 -	
Beholdn. 40 000 kr. købesum:	85 000 kr.	
÷ anvendt	købesum:	
til ned-	($\frac{1}{2}$ af	
skrivn. 20 000 -	85 000)	42 500 -

Beholdning

1. jan.

1956 20 000 kr. købesum: 42 500 kr.

Der skal herefter svares kapitaludlodningsskat af købesummen for de aktier, der anvendes til nedskrivning, 42 500 kr., ÷ aktiernes pålydende 20 000 kr. (der svarer til det oprindelige kapitalindskud på aktierne, som forudsættes tegnet til pari kurs) eller af 22 500 kr.

1956.

Beholdning

fra forrige år	20 000 kr. købesum:	42 500 kr.
+ købt i		
1956	10 000 -	17 500 -

Beholdn.

herefter 30 000 kr. købesum: 60 000 kr.

Da hele beholdningen anvendes til nedskrivning af aktiekapitalen, skal der svares kapitaludlodningsskat af købesummen, 60 000 kr. ÷ pålydendet, 30 000 kr., eller af 30 000 kr.

I anledning af nedskrivningen af aktiekapitalen med 20 000 kr. i 1955 og 30 000 kr. i 1956 svarer selskabet således kapitalud-